

Notranjec

GLASILO

POLITIČNEGA IN GOSPODARSKEGA DRUŠTVA
ZA NOTRANJSKO V POSTOJNI.

Izhaja vsako soboto
in velja po pošti za celo
leto 4 K, za pol leta 2 K.
Posamezne številke po 10 v.
Na naročbe brez denarja se
ne oziramo. Uredništvo in
upravništvo je v Ljubljani
Breg štev. 12.

Inserati
se računajo za celo stran
36 K, za $\frac{3}{5}$ strani 25 K, za
 $\frac{2}{5}$ strani 18 K, za $\frac{1}{5}$ strani
9 K, za $\frac{1}{10}$ strani 5 K. Pri
večkratni objavi primeren
popust. Mala naznanila po
20 vin. od petit-vrstice.

Mrtva točka v napredovanju no- tranjske živinoreje.

Že smo se enkrat v gospodarskem delu našega lista dotaknili silno perečega gospodarskega vprašanja, ki je za napredek velikega dela naše Notranjske življenjskega pomena. Gre se za prepotrebno razširjenje naše živinoreje, pri kateri zadenemo na neko mrtvo točko, preko katere pri najboljši volji v današnjih razmerah sami ne moremo. Da opozorimo merodajne činitelje, katerih dolžnost bi bila najti v takih zadevah odpomoči in izhoda, in one, ki jim je položaj naše kmetije na srcu, izpregovorimo na tem mestu o tem vprašanju. Tiče se sicer v prvi vrsti pivške doline in širne okolice postojnske do pod Nanosa, a tudi drugod na Notranjskem je slično.

Če bi se postavili n. pr. na Smolevo in opazovali, koliko senenih voz se v nekaterih letnih časih pomika dan na dan doli proti Trstu, bi si v kratkem nabrali žalostnih statističnih podatkov. In koliko gre sena po železnici. Mnogo denarja pride tem potom v deželo. Že celo leto računa gospodar nanj. Včasih mu prekupci naprej kreditirajo. In denarja mu je tako nujno treba. Plačati treba v štacuni, tudi davki in žal ne v zadnji meri obresti dolgovi pridejo prav neprijetno v poštev. Kje pa ga dobiti? Danes je ravno seno edina pot do neobhodno potrebnega „cvenka“.

Drug zvon pa se nam spet drugače glasi. Drugače nam govori dobri narodni gospodar. In celo oni sami, ki so primorani spravljati seno v denar, vejo, da bi bilo bolje drugače. Dobro vejo, da je najbolj koristna in ekonomska poraba sena, če se ga porabi pri svoji živinoreji. Dobro vejo, kako se porabi živina za vprego, za rejo, za mastenje, za hrano, kako prihaja sicer po malem, pa vendar sčasoma mnogo denarja na dom dobrega mlekarja. Dobri gospodar tudi ve, kako travnik, ki ni gnojen, izgubi svojo rodilno moč. Na Notranjskem večinoma le enkrat kose in vendar nakose manj kod

drugod ob dvojni košnji! Zemlja, ki itak ni prerodovitna, ampak ponekod komaj iztrgana skalovju, se neprenehoma izcrpuje. Pa odkod jemljemo gnoj, če ni živine? V koliko gospodarstvih manjka živine za oranje in gospodar si mora tudi oranje plačati! O važnosti živinoreje čivkajo že vrabci! In vendar ob tolikem izvozu sena ni govoriti o napredku živoreje.

Naš gospodar vedoma gospodari na način, ki se mu manj izplača in ki ga mora pritirati še globlje navzdol. Da bi prestopil v živinorejsko gospodarstvo, mu je v današnjih razmerah nemožno. Neka mrtva točka je, ki je sam ne more prekoračiti. Odkod pa naj vzame živino? Ali naj se hudo zadolži na visoke obresti? Ali ni riziko tudi pri živini tolik, da se zanj ne izplača vse svoje gospodarstvo postaviti na kocko?

Vlada najbrž tega ne vidi. Če pa vidi, je njena dolžnost pomagati. Čujemo, da je centralna vlada za poljedelstvo na Dunaju zelo dostopna za kmetske želje, da pa večinoma lokalna vlada noče prevzeti gospodarskih nalog.

Za odpomoč mislijo nekateri, da naj bi vlada ali deželni odbor ali kako društvo nakupilo živine, pa jo dalo kmetu nekako v najem pod pogoji, ki so zanj ugodni in mu pomagajo do lastnega živinskega inventarja. Ta predlog bi odbili.

Drug predlog meri na to, da bi javni zastopi dali kmetom brezobrestnih posojil s pogojem, da si zanje nabavijo živine, da bi pa pri tej živini za nekaj časa del rizika, ki nastane vsled nezgod in bolezni, prevzel javni upnik, amortizacija posojila, torej vračanje, pa bi bilo v zvezi in odvisnosti z vsakoletnim gospodarskim položajem. O tem predlogu bi se dalo govoriti. Morda bi stopile vmes tudi zadruga in podružnice „Kmetijske družbe“. Za enkrat bi samo še opozorili, da se nič na svetu ne zgodi samo. Treba da tisti, ki kaj želi, pritisne. In za take namene bi bilo nujno treba političnih organizacij — „Kmetiskih zvez“.

Politične vesti.

Občinske volitve v Ljubljani. Že dolgo let poskušajo klerikalci na kak način priti v občinski zastop ljubljanski. Ko so pred par leti nastopili klerikalci kot „katoliško-narodni“ kandidati, so propali z Nemci vred tako grozno, da si od tistega časa več ne upajo pod svojim imenom na dan. Letos so si izmislili zahrbtnen bojni načrt. Dobili so par možičkov, ki se jim imenitno zdi, če so „kandidati“, in jih poslali v boj, a ne kot klerikalce, ampak kot „neodvisne“. Sestavili so jim oklic, v katerem se pozivljajo meščani, naj volijo te može. Oklic je ravno za naš list kot kmetsko glasilo zanimiv. V njem namreč isti klerikalci, ki se po „Domoljubu“ rote, kako jim je na srcu le kmet in hočejo vzbuditi sovraštvo med kmetom in meščanom, isti klerikalci pozivljajo, da treba delati le za — meščane. Ta oklic je spisal mož, ki je tudi med tistimi, ki zastran pokopane volilne reforme toliko govore, da klerikalci delajo le za — kmeta. Ž njim in njegovim oklicem za meščane bomo še prav natanko seznanili notranjske volilce. No, v Ljubljani so klerikalcem pokazali vrata. Pri občinskih volitvah so namreč zmagali kandidati narodno-napredne stranke skoro soglasno. Vrgli so klerikalce na cesto, ker vedo, da je farbarija, če klerikalci trde, da jim je za interese kakega stanu in naj si bo to že kmetski stan, ali naj se gre za meščane. Klerikalcem se gre le zato, da se povzdigne moč

duhovstva in da se v njenih rokah združijo vse nitke slovenskega javnega življenja!

Minulo deželnozbornsko zasedanje ne gre iz glave klerikalcem. Z vsemi sredstvi bi radi zakrili svojo zavoženo politiko. Naj je napisal bogvekje na svetu kak list, ki o naših razmerah ni poučen, ali je sam klerikalen, količkaj takega, da bi se iz tega dalo izvajati, da so klerikalci imeli pravo politiko, brž ga ponatisnejo. S posebnim veseljem so vlačili mnenje socijalno-demokratskih listov v svoje predale, torej mnenje industrijalnih delavcev, čeravno so v isti sapi trdili, da so „samo za kmeta“. Zdaj pa se jim je še to pokazilo. V Ljubljani so namreč imeli ta teden shod socijalni demokratje in brali hude levite klerikalcem. Grajali so postopanje obeh strank. To pa zategadelj, ker one spa-kedrane volilne predloge, ki si jo je upala vlada v sporazumu s klerikalci in Nemci predložiti deželnemu zboru, niso kar takoj s prvega početka odklonili in poslali Švarcu in Gauču nazaj v nadaljno porabo. Deželni zbor, ki se je z veliko večino izrekel za splošno, jednako volilno pravico, naj bi volilne reforme, ki ni na tej podlagi zidana, sploh ne vzel v pretres, ker ne odgovarja njegovi zahtevi. Sam pa naj bi sestavil načrt na temelju načel, ki jih je že vsprejel. Vladni načrt je zaslužil, da se z njim še ostrejšje ravna kot so ravnali poslanci narodno-napredne stranke, ki so posegli po skrajnem sredstvu obstrukcije šele, ko so videli, da hočejo združeni Nemci in klerikalci zadušiti

Listek.

Tri smrti.

Prosto po Tolstoju.

Bilo je v jeseni. Po deželni cesti ste drčali v hitrem diru dve kočiji. V prvej sta sedeli dve ženski. Jedna je bila gospodinja, suha in bleđa, druga je bila služkinja, rudečih lic in polnih prsij. Kratki suhi lasje so padali izpod obnošenega klobuka in z roko v raztrganej rokavici jih je popravljala od časa do časa. Prsa, polna zdravja in življenja, so bila pokrita s tkanim robcem in živahne črne oči so zrle skozi okno na mimo leteča polja, ali gledale skrivaj na gospo, ali nemirno letale po vozu. Pred nosom služkinje se je zibal gospejin klobuk, ki je bil pritrjen na vozno plahto, v njenem naročju pa je ležal psiček in njene noge so počivale na zabojih, ki so ležali na tleh, in bobnale po njih, med tem ko so škripale vsled sunkov vozne zmeti in ropotala okna.

S sklenjenimi rokami v naročju in zaprtimi očmi zibala se je lahko gospa v blazinah, s katerimi so jo podprli, zakašljala na lahko, in pri tem nekoliko gubila čelo. Glavo ji je pokrivala bela avbica in modro-svilen robec se je ovijal okoli njenega bledega vratu. Ravno čelo, ki se je izgubljalo pod avbico, je delilo modre,

gladke in pomazane lase, belkasta koža na čelu pa je bila nekam suha. Vela, nekoliko rumenkasta koža je krila fin, lep obraz in lica so bila lahko zarudela. Ustne so bile suhe in nemirne, obrvi medle in popotni plašč iz volne je padal v ravnih gubah po vdrtih prsij. Oči so bile zaprte in v obrazu je bilo znati trudnost, razdraženo živčevje in boleost.

Sluga, ki se je opiral s komolcem na svoj sedež, je spal na kozlu in postiljon je gonil močna, čisto premočena konja ter sempatje pogledal za drugim postiljonom, ki je kričaje vspodobujal svoja konja. Vsporedni, široko izvoženi sledovi koles so se vili v vapneničastem cestnem blatu. Nebo je bilo sivo in mrzlo, vlažna megla je padala na polja in cesto. V vozu je bil dušljiv zrak in dišalo je po dišavah in prahu.

Bolnica je vzdignila glavo in odprla počasi oči. Njene velike oči so bile jasno-svetle in čarobno temne. „Že zopet“ je dejala in odstranila z lepo suho roko plašč služkinje, ki se je dotikal njene noge. Ustne so se boleostno skrčile. Marica je zgrabila z obema rokama svoj plašč, dvignila na svoje močne noge in sedla nekoliko bolj proč. Sveži obraz ji je bil čisto rudeč. Krasne, temne oči gospe so željno sledile kretnjam služkinje. Gospa se je uprla z obema rokama na sedež in se hotela dvigniti, da bi se vsedla višje, a moči so ji odrekle, zopet so se ji skrčile ustne in v obrazu je bilo videti onemogel in hudoben posmeh.

njih glas in kar na nagloma spraviti „reformo“ pod streho, in ko jih je k temu prisililo pristransko postopanje deželnega glavarja, ki je sicer dober in pošten mož, a take narave, da vselej veliko neumnost napravi, kedar vanj sili dr. Šušteršič — to je namreč tisti, ki lahko vzame glavarju deželnozborski mandat, torej tudi — glavarstvo.

Ogrsko. Novi ogrski ministri so že začeli prav pridno izrabljati moč, ki jim je dana stem, da imajo vsa vladna sredstva v rokah. Ze zdaj se vidi, da bo pri prihodnjih državnozborskih volitvah, ki se začno že koncem tega meseca, izvoljen malokdo, ki ne bo po volji Košutovi stranki. Kakšno bo razmerje Slovanov do nove vlade, še ni prav jasno, kajti lepim obljubam Madjarov, da bodo Slovakom in Srbohrvatom pravični, ne moremo prav verjeti. Pri bližnjih volitvah se to že pokaže. Hrvatom so ogrski opozicijonalci, dokler so bili v hudih stiskah, mnogo obljubili, zdaj je njih častna naloga, da besedo držé. Ponudili so hrvatsko ministrstvo staremu madjaronu Josipoviću. To že ni posebno Hrvatom prijazen čin. Josipović baje ministrstvo odklanja. Hrvatska vladna stranka „madjaronov“ razpada — dobro znamenje za Hrvate. Tudi na Hrvatskem bodo v kratkem volitve. Pri njih upajo hrvatski opozicijonalci, da proderejo v velikem številu.

Na konferenci v Maroku je Avstrija igrala slugo Nemčije. Nemški cesar je brzojavil avstroogrskemu ministru zunanjih zadev Goluhovskemu zahvalo, da je

tako dobro igral vlogo pomagača pri dvoboju s Francijo. Za slovanske rodove ni nič prijetnega izvedeti, da Avstrija povsod pomaga Nemcem proti Francozom, ki so nam prijazni. Tudi Italijani so nemškemu cesarju brzojavko zelo zamerili.

Dopisi.

Iz Prestranka. Mlekarna na Prestranku je najmodernejša mlekarsko poslopje, kar jih je na Kranjskem. Poleg prostorov za mleko, ima poslopje več sob na razpolago. Velike važnosti je, ker stoji mlekarna ravno v središču slavenske občine. Ker se nahaja občinski urad že v mlekarni, se je poslalo prošnjo na poštno ravnateljstvo, naj bi se premestil tudi poštni urad iz Slavine na Prestranek. V prošnji so se navedli jasni dokazi, da je taka ureditev edino pametna in praktična. Poštno ravnateljstvo je temu tudi pritrdilo in dovolilo, da se prenese poštni urad. — Kakor so se branili Slavenci oddati občinski urad iz Slavine, ravno tako so proti premestitvi poštne urada, a pri tem ne pomislijo, da se mora v ozir jemati blagor cele občine in se podrediti splošnejši koristi. Zlasti razburja živce to slavenskemu poštarju, ki je obenem tudi trgovec v Slavini. Nikakor se ne more sprijazniti s to mislijo. Mimogrede tudi ob tej priliki lahko povemo, da je prostor, kjer on uraduje, skrajno neprimeren, da se

„Ko bi mi saj pomagala!... Oh, ni treba! Saj lahko sama... samo drugič bodi tako dobra in ne daj svojih zabojev za mene... tako!... ne dotekni se me več, če ne znaš...“ Gospa je zamižala, a zopet hitro pogledala služkinjo. Tudi Marica jo je pogledala in se ob tem vjedla v polno rudečo ustno.

Prsam bolnice se je izvil težak vzdih, toda še predno je končal se je premenil v kašelj. Obrnila se je proč, nagubila čelo in se prijela z obema rokama za prsa. Ko jo je kašelj popustil, zaprla je zopet oči in sedela nepremično.

Voza sta dospela v vas. Marica je izvlekla izpod robca debelo svojo roko in se pokrižala. „Kaj je?“ vpraša gospa. „Postaja, gospa“. „Zakaj se križaš, te vprašam“. „Cerkev je tam-le, gospa“. Bolnica se je obrnila k oknu in se počasi pokrižala, njene temne oči pa so se upirale v veliko vaško cerkev, mimo katere so se peljali. Na postaji sta se voza ustavila. Iz zadnjega voza sta stopila bolničin mož in zdravnik. Stopila sta k vozu. „Kako se počutite“ vpraša zdravnik in potiplje žilo. „No kako je, draga moja“. „Ali nisi trudna?“ vpraša mož francosko. „Nočeš izstopiti?“ Marica je spravila zaboje skupaj in se stisnila v kot, da ne bi motila pogovora. „Tako, tako... vedno jednako“, odvrne bolnica „ne izstopim“.

Soprog postoji nekoliko pri vozu in gre potem v postajno poslopje. Marica skoči iz voza in teče po prstih

čez blato k vratom. „Če sem jaz bolna, potem ni to zadržek za Vas, da ne bi zajuterkovali“ reče bolnica nekoliko smehljaje zdravniku, ki je stal poleg voza. Zdravnik se je počasi odstranil od voza in potem hitro skočil po stopnicah v postajo. „Nobeden se ne zmeni zame“ si misli sama pri sebi. „Dobro jim je, in vse drugo jim je vseeno. O Bog! Bog!“ Njen mož je stopil k zdravniku in si mel smehljaje roke. „Aksija! Hej, Aksija“ je kričala postajenačelnikova hči ter potegnila svoj robec čez glavo in gomazala po blatu. „Širkinovo gospo gremo gledat... pravijo, da gre radi neke prsne bolezni v inozemstvo. Še nikoli nisem videla, kakšni so jetični.“ Aksija priskaklja in obe sta tekli pred vrata držeč se za roke. Malo počasneje sta šli mimo voza in gledali v okno, ki je bilo odprto. Bolnica je obrnila glavo proti njima, a ko zapazi njihovo radovednost, omrači se ji obraz in se obrne v stran. „Ljubi Bog!“, reče načelnikova hči in obrne hitro glavo. „Kakšna čarobna krasota je to bila in kaj je sedaj? Grozno! Ali si jo videla, Aksija?“ „Kako je suha,“ pridene Aksija. „Še enkrat jo poglejmo in delajmo se kot da greve k vodnjaku. Obrnila se je, pa sem jo vseeno videla. Kako se mi smili, Maša!“ „Da, to je grozno,“ odvrne Maša. Obe sta tekli k vratom nazaj. „Zelo odurna moram biti“ si misli bolnica. „Le kolikor se da hitro čez mejo... potem bom kmalu dobra.“

„No, kako je Edvard Ivanovič? In kaj pa je

milo izrazimo. Mi bi gotovo ne pisali o njegovi živčni razburjenosti, ako se ne bi bilo pisalo že poprej v „Slov. Narodu“ o tej zadevi, ker dotični dopis je bržkone izkapljal izpod peresa slavenskega poštarja. Najbolj se nam gabi, kako je nastopal radi teh razmer napram slavenskemu županu in trgovcu gosp. Antonu Križaju. Prvič bi moral poštar vedeti, da župan ni „kriv“ premestitve poštne urada, ker o taki zadevi se mora poprej cel odbor posvetovati, in če bi bil to storil kot župan, je storil svojo prokleta dolžnost, ker župan mora gledati na korist občine, ne pa posameznikov, drugič kje so pa drugi, kakor c. kr. dvorna kobilarna na Prestranku? Ali ni morda v njenem interesu, da se zanima za to zadevo. Krilate so bile besede, ki so prišle iz ust g. Franciška Dekleve ali njegovega strica: „Bog je maščevanje sam sebi pripustil, jaz sem si ga pa sebi“. In njegov maščevalni stroj je sklenil, da napravi v Orehku tik županove prodajalne tudi on še večjo trgovino, da tako škoduje županu kot trgovcu s konkurenco. Oh, gospod Francelj, ako imate denarja morda na tisoče, — dobro je, — ako si pa mislite v Orehku žepe napolniti, ste v zmoti, ker mi nismo slepi, da ne bi vedli iz kakega nizkotnega namena prihajate! Vaša vroča kri naj se le pomiri, ker to zna še Vašemu zdravju škodovati!

ž njo?“ vpraša tiho soprog in vzdihne ter zamiži. „Povedal sem Vam že, da te vožnje ne prestane, ne le do Italije, Bog ve, če pride do Moskve. In še v takem vremenu!“ „Kaj pa naj storimo? O Bog, moj Bog!“ Z roko si zakrije oči. „Postavi semkaj!“ reče slugi, ki je prinesel butiljko. „Doma bi imela ostati“ reče zdravnik in zmaje z ramami. „Kaj pa sem hotel? Poskusil sem vsa sredstva, da jo zadržim doma. Pravil sem ji o naših sredstvih in otrocih, katere smo pustili doma, o mojih kupčijah... ničesar noče slišati. Dela si načrte, kako bo živela v inozemstvu, kakor da je zdrava. In če govorim ž njo o njenem stanju odkritosrčno, to bi bilo toliko, kot zadati ji smrtni udarec.“ „Tega je že dobila... Vi morate to zvedeti, Vasilij Dimitrijevič. Človek ne more živeti brez pluč in pluća ne morejo zopet zrasti. Žalostno, mučno... a kaj je storiti? Vaša in moja naloga je le ta, da ji olajšamo konec kolikor mogoče. Treba je duhovnika.“ „Oh moj Bog! Lahko si mislite moj položaj, če jo imam spomniti na njeno zadnjo voljo. Naj bo, kar hoče, o tem ž njo ne govorim. Saj vi veste, kakšna je...“ „Vseeno jo poskusite pregovoriti, da ostane tu do mraza,“ reče zdravnik in maje pomembno z glavo. „Drugače se slabo konča to popotovanje“.

(Dalje prihodnjič).

Domače vesti.

Občinski odbor postojnski je v svoji seji dne 19. t. m. soglasno sklenil glede volilne reforme nastopno resolucijo: 1. Občinski odbor postojnski izreka poslancem narodno-napredne stranke, ki so v zadnjem zasedanju s svojim odločnim in opravičenim nastopom preprečili krivično volilno predlogo, svoje popolno pripoznanje in zaupanje. 2. Občinski odbor priznava, da so se nahajali narodno-napredni poslanci v silobranu in da je bila v tako kritičnem položaju hrupna obstrukcija edino sredstvo preprečiti pretečo krivico. — Poročilo pregledovalcev obč. računov za l. 1905. se je soglasno odobrilo. — Rešilo se je več prošenj o domovinski zadevi za l. 1906. Ciril-Metodovi družbi se je dovolilo prispevka 30 K. — Sklenilo se je, da županstvo potrebno ukrene, da se napravi za postojnski trg potrebni regulacijski načrt.

O vinskem semnju, ki bo 6. maja v postojnski jami se nam poroča, da se prične kmalu okoli 3. ure popoldne, ko pride poštni vlak iz Ljubljane. Pričakuje se namreč mnogo gostov iz Ljubljane. Sodeloval bo pri veselici „salonski orkester“ iz Postojne, pa tudi petje je na vspeh. Aranžma je v priznanih rokah strokovnjaka gosp. G o m b a č a. Večji producenti, ki bodo prodajali svoje vino, bi prav lahko postavili svoje lastne paviljone s postrežbo. Natančen vspeh poročamo v prihodnji številki. Že izza zadnjega vinskega sejma v Postojni, se je povpraševanje po vipavski kaplji precej povzdignilo, novi semenj naj mu še bolj razširi zasluženi dobri glas. — Radi prireditve se vrši dne 22. t. m. ob 1/2 4. uri popoldne pogovor v hotelu „Adria“ v Vipavi, na katerega so vabljeni vsi župani in interesenti vipavskega okraja.

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Postojni izreka slavnemu ravnateljstvu „Notranjske posojilnice“ v Postojni najiskrenejšo zahvalo za velikodušni dar 100 K, katere je blagovolilo nakloniti našemu društvu o priliki zaključka letnih računov. — Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni.

Društvo učiteljev in šolskih prijateljev logaškega okraja ima svoj letni občni zbor dne 19. maja 1906, ob 9. uri dopoldne v šoli na Rakeku. Dnevni red: Otvoritev zborovanja; poročilo tajnika in blagajnika; risanje v ljudski šoli po sedanjih zahtevah (poročila g. prof. Fr. Suher); učiteljevo delovanje zunaj šole (referent g. M. Kobaj); poročilo računskih pregledovalcev; volitev delegatov za glavno skupščino „Zaveze“ v Šoštanju; volitev odbora in nasveti. Skupni voz iz Dolenjega Logatca in iz Starega trga do Rakeka je na razpolago. Z dovoljenjem šolskih oblastev se prestavi pouk od sobote na četrtek, dne 17. maja. Z ozirom na veliko važnost 4. točke dnevnega reda se pričakuje najobilnejše udeležbe.

Možka podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Logatcu priredi na belo nedeljo 22. t. m. veselico v prostorih hotela „Kramar“. Začetek ob 8. uri

zvečer. Na vspeh je med drugim petje in tamburanje. Iz prijaznosti sodeluje dobro znani kvartet iz Ljubljane gg. Matjan, Svetek, Završan in Šebenik ter slavno tamburaško društvo „Sloga“ v Dol. Logatcu. Po končanem vspehu prosta zabava. Vstopnina za osebo 1 K.

Volitev župana za podobčino Zagorje se vrši v nedeljo 22. t. m.; dosedanji župan je gosp. Tomaž Kastelic.

Iz zagorske okolice nam piše naročnik: Na veliki četrtek jo bilo končano delo postavljanje faralov po zagorski vasi. Kakor je že znano, so se farali kupili iz soseskinega prihranka. Vaščani so s to napravo zelo zadovoljni; sicer jih je nekoliko, ki jim ni čisto prav, a ti naj le pomislijo, da se ni mogel obrniti prihranek v večjo korist, ko da so se postavili farali, kateri zdaj delajo krasoto vsej vasi. Reči se sme, da je podžupanstvo v teku treh let veliko koristnega storilo.

Vodovod Jasen in Vrbovo pri Ilirski Bistrici je zagotovljen. Stroški so proračunjeni na 34.230 K; polovico prispeva država. Delo se ima v kratkem razpisati.

Električno podjetje je osnoval tovarnar gosp. Jochmann v Ajdovščini, ki se ima raztezati na občini Ajdovščina-Šturje.

Gozdni požar. Dne 12. t. m. ob 3. uri popoldne je pričelo goret v gozdu „na Hribih“ blizu Hruševja in ogenj se je kmalu razširil na kakih 12 ha daleč in napravil škode gospodu Petru Del Linz-u 700 kron in Ivan Bole-tu iz Malih Brd 350 kron, torej skupno 1050 kron. V nevarnosti so bili celi „Hribi“ in zahvaliti se je lastnikom pogorelih parcel ter vaščanom iz Slavinj, da so ogenj omejili, kajti požar bi bil usodepoln. Kdo je zažgal, še ni znano.

Nesreča. Na veliki torek zvečer med 7 in 8 uro je skočil v Reko posestnikov sin Anton Kovačič iz Smerja. Vsled stare bolezni na možganih se mu je zmešala pamet in vzel si je mlado življenje na veliko žalost starišev in sorodnikov.

Požar. Veliki četrtek goreli so pašniki nad Knežakom; bil je večjidel svet, ki je bil razdeljen med posamezne posestnike iz Knežaka. Pogorelo je tudi 2 a desetletnih borovcev, ki so bili last Grila in Stipeta iz Rateževega brda. V nevarnosti so bile tri nasadbe in sicer: Gradišče nad Zagorjem, Gradišče nad Knežakom in nasadba na Šembijanu. Na lice mesta so takoj odšli tukajšnja sl. žandarmerija in gozdni čuvaj g. Juri Rutar, ki so ustavili nadaljnje razširjenje ognja. Kako je nastal ogenj, se ne ve; mogoče je, da so zažgali nevede ljudje s smodkami, ko so šli od maše, ali pa da je zažgal kakšen gospodar sam, v mnenju, da s tem pognoji!

Ponesrečil se je 11. t. m. dva in pol letni sin Marije Gašperšič iz Prema, ko je sedel na ognjišču, med tem ko je bila mati na polju. Otrok je nevarno opečen.

Kaj je novega po Slovenskem.

Ljubljanske občinske volitve za II. in III. razred so se vršile 17. in 19. t. m. V III. razredu so bili izvoljeni naslednji narodno-napredni kandidati: Alojzij Lenček 504, Fran Bergant 503, Ivan Kejžar 497 in Karel Meglič 496 glasov. Prvi trije so izvoljeni za tri leta, zadnji pa na dve. Neodvisni ali klerikalni kandidatje so dobili: Verhovec Franc 33, Milavec Jakob 32, Oražem Ivan 4, Lampert M. pa 3 glasove; v II. razredu ti-le: Karel Mayer 336, Ivan Šubic 324, Jaromir Hanuš 320 in Andrej Senekovič 308 glasov. Prvi trije so izvoljeni na tri leta, zadnji pa na eno leto.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je te dni razposlala vsem občinskim odborom na Slovenskem prošnjo, da kolekujejo vse svoje spise z narodnim kolekom. Nemške občine podpirajo svoje zavode s stalnimi letnimi doneski in kolekujejo vse svoje spise z „Wehrschutzmarkami“, t. j. znamkami nemškonarodnega društva. In Slovenci naj bi se ne vdeleževali boja za svoj obstanek z vsemi silami? Dosedaj ste dve slovenski srenji, ki kolekujeta svoje listine z našim narodnim kolekom. Izgovor velikih občin, da imajo prevelike stroške, ne velja, kajti kar zmore nemški Špital in Beljak, to zmore gotovo tudi slovenska Ljubljana, Postojna i. t. d. Upamo, da ta družbin klic ne bo brez odmeva v naših narodnih občinah.

Trgovinsko ministrstvo je potrdilo izvolitev g. Josipa Lenarčiča predsednikom in g. Ivana Kollmana podpredsednikom trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani.

Trgovski dom nameravajo zgraditi v Ljubljani. V Ljubljani imamo sedaj tri trgovska društva. Ker se organizacija trgovskega društva „Merkur“ zelo širi, nameravajo zgraditi svoj lastni dom, kjer bi bila nastanjena trgovska društva, dalje gremijalna šola, trgovski denarni zavod, zbirka vzorcev ter morebiti tudi višja trgovska šola. Stavba bi imela posvetovalno dvorano, restavracijo in nekaj sob za trgovske uslužbence, ki so brez posla. Ustanovljen je že poseben sklad.

Nemška organizacija. Pretekli teden so ustanovili v Ljubljani nemško učiteljsko društvo. Članov je 65.

Novo jamo kapnikov so našli med vasema Dobernič in Sv. Maver pri Trebnjem. Jama ima jako lepe kapnike. Prvi prostor je dolg kakih 90 metrov.

Žensko bolnico bodo zgradili v Novem mestu.

Vodovod v Radovljici prično graditi v katkem; vodopravna obravnava je že končana.

Narodno čitalnico so ustanovili v Vojniku na Štajerskem.

Požar je divjal velikonočno nedeljo v Prekopi v Savinski dolini. Strela je namreč vžgala gospodarsko poslopje Gašperja Šlibarja. Pogorelo je tudi sosedno poslopje.

Toča je padala na velikonočno nedeljo v Mariboru in okolici. V Št. Lenartu v Slov. Goricah jo je padlo

ped na debelo. Tudi v Frajhajmu je napravila veliko škode.

Baron Pino, bivši trgovinski minister v Taaffejevemu ministrstvu, je umrl na svojem posestvu v Borovljah. Njegova zasluga je, da so uvedli v Avstriji poštne hranilnice. Nekaj časa je bil tudi bukovinski deželni predsednik. Slovincem je bil pravičen in zato so ga Nemci sovražili.

Hlev in kozolec sta pogorela posestniku Pistotniku v Gaberjah pri Blagovici.

Ustrelil se je v Pulju vojak Alojzij Bizjak, doma iz Lokavca pri Ajdovščini.

200 Slovencev se je vrnilo iz Amerike pred velikonočnimi prazniki.

V znamenju katastrof.

Solnce, o katerem trdi sv. pismo, da je najčistejše bitje na svetu, vendar ni brez vsakih madežev. Z daljnogledom, časih tudi s prostim očesom zapazimo namreč na solncu temne pege, ki jih zvezdoznanci imenujejo solnčne pege. Ti temni madeži na solnčni površini nastanejo tam, kjer na solnčnem površju divjajo velikanski viharji, mogočni valovi razbeljenih solnčnih plinov butajo v vesoljstvo, tako veliki, da bi lahko požrli več tisoč takih krogelj, kakor je naša zemlja. Pri teh viharjih se razvijejo neverjetno velike množine električnih sil, strele, ki bi lahko strle celo gorovje, švigajo po ozračju. Solnčnih peg ne nahajamo na solnčni površini vedno v isti množini; časih je solnce skoro popolnoma čisto, časih pa je zlasti krog srednjega svojega pasa popolnoma pokrito s pegami, vsakih 11 let pa se povrača na solncu doba izredno mogočnih viharjev; zvezdoznanci zapazijo tedaj na njem izredno veliko peg — in tedaj se dogodi, da električne sile, ki tedaj divjajo na solncu, sežejo celo do naše zemlje, in na južnem ter severnem tečaju, v onih vedno s snegom pokritih mrzlih krajih se prikaže na nebu v vseh barvah se izpreminjajoča električna luč, ki jo nazivljemo tečajno luč, in ne samo to, — v skorji naše zemlje povzroči solnčna elektrika mogočne magnetične toke, da migajo po celi zemlji magnetične igle in da jamejo brzojavni stroji sami od sebe šklepetati, nastal je v zemeljni skorji takozvani magnetični vihar. Letos se je zopet povrnilo to solnčno viharo leto in posledica tega je bila, da so solnčne moči vzbudile premnoge v zemeljni skorji spavajoče sile: nanovo je izbruhnil Vezu v, otok Formoso je obiskal uničujoč potres, v Ameriki je tresenje zemeljne skorje uničilo na stotine ljudi in milijone premoženja, tudi na Dunaju, v Inomostu in Ljubljani je bilo čuti lahne potresne sunke. Tudi nesreča v Courrierskih premogokopih je morda v zvezi s tem nemirom zemeljne skorje, da se je namreč v njej odprla nova razpoka, iz katere so bruhnili življenju nevarni eksplozivni plini; prišla je nad našo zemljo doba nesreč, katastrof. Ali morda tudi nam preti kaka nevarnost? Mogoče, celo ve-

rojetno je, da se tudi pod nami nalahno zaziblje zemeljna skorja, kakor je to storila za časa zadnje viharne solnčne dobe pred enajstimi leti, toda hudega se ni ravno nadejati, saj so se k sreči že l. 1895 izenačile in umirile v naši zemlji skrite moči. Kak lahen sunek nas torej morda opomni na to, da je razburkana solnčna površina, toda zemlja pod nami je že pred enajstimi leti zadostno izčrpala svoje moči, tako da se nam ni bati kake nesreče.

Kako je gnojiti krompirju.

Splošno so ljudje mnenja, da je najboljšje gnojilo za krompir gnoj iz hleva. To je res, a le v toliko, da je zmerno gnojenje z gnojem dobro. Da pa rastline kar najbolje vspevajo, treba pridejati takemu gnoju primerno množino umetnih gnojil. Da je tako gnojenje najboljšje, je razvideti iz tega, da če preveč gnojimo z gnojem iz hleva, to slabo včinkuje v marsikaterem oziru. Krompir ni ne-le slab po okusu, ampak je podvržen različnim boleznim. Skušnja pa tudi uči, da se kakovost krompirja s pravilnim gnojenjem izdatno izboljša. Krompir vspeva najbolje v prsteni zemlji; ker ga pa sadimo po navadi na bolj lahka tla, bi bilo čisto napačno, če bi ga gnojili z umetnimi gnojili. Povsod se je držati pravila: Umetna gnojila je rabiti le z gnojem iz hleva, nikakor pa samih; če tega nimamo, porabimo kako zelenje. Krompirju stori jako dobro dušik, katerega je polno v hlevskem gnoju. Mnoge izkušnje nam kažejo, da krompir pri takem gnojenju ne le bolje obrodi, ampak ima tudi dober okus in je zelo stanoviten.

Katera gnojila nam je torej rabiti? Krompir je predvsem kalijeva rastlina in to radi tega, ker ima krompir velike množine kalija. Če bi mu gnojili naravnost s kalijem, bi to ne bilo dobro, in zato gledamo, da ga ima že prst kolikor toliko. Če pa ni takih tal, moramo ga pridati, še predno začnemo saditi krompir. Redilne snovi, katere moramo pridati gnoju, so dušik in fosforova kislina. V vrtovih rabijo navadno hlevski gnoj precej močno in ne primanjkuje tlom take snovi, vendar moramo pridati še več dušika, ako hočemo, da se krompir hitro in lepo razvije.

Če smo preje gnojili z žlindro, posebno ker je rastlo tmkaj sočivje kakor grab, fižol, bob i. t. d., tedaj ni treba posebej za krompir gnojiti z fosforovo kislino. Če pa ni bilo tega, moramo pognojiti z žlindro in sicer 7 do 8 kg na en ar. Sicer pa je priporočati, da pognojimo z amonijakovim superfosfatom, z 9 deli dušika in 9 deli fosforove kisline, pri čemer zadostuje na en ar 3 do 4 kg.

Amonijakov superfosfat raztresemo na široko, vendar ga trosijo tudi v luknje in sicer tako, da damo v luknjo nekaj gnoja, posujemo gori nekoliko zemlje in na to položimo krompir. Ko skali krompir dobe v zemlji korenine dovolj potrebne hrane. Ta način gnojenja se je vedno boljše obnesel kot oni, ko trosimo na široko. Amonijakov superfosfat se le polagoma razkraja in tako

ima krompir dušika dovolj za dalje časa. Tudi žindra daje vzklikej rastlini dovolj fosforove kisline in tako ima rastlina najpotrebnejše redilne snovi.

Če rastlina kljub temu ne požene dobro, tedaj je priporočati, da pridenemo razkrojljivih dušičnih gnojil. Najboljše je, če potresemo med vrste kake 2 kg salpetra na en ar in sicer v vlažnem vremenu. Če treba ponovimo to pred okopavanjem še enkrat.

Če so tla dovolj prstena, ni treba hlevskega gnoja, ampak zadostujejo sama umetna gnojila.

Narodno gospodarstvo.

Avstrijski zadružni shod na Dunaju. Od 28. maja do 1. junija se vrši na Dunaju I. avstrijski zadružni shod. Na shodu se razpravljajo za razvoj zadružništva važna vprašanja, sporočajo se marsikateri nasveti; delavci na zadružnem polju poročajo o svojih skušnjah, se medsebojno spoznavajo in cela zadružna organizacija avstrijska postaja tesnejša. Razun tega pa prirede skupne izlete v zadružna podjetja in je vsakemu vdeležencu shoda dana prilika se na licu mesta poučiti o delovanju uzornih kmetijskih zadrug. Zadružni shod se bode odslej vsako leto v drugem kraju naše države vršil. Tem zadružnim shodom, kateri se vrše v Nemčiji že od l. 1885. redno vsako leto v drugi državi, se ima pripisovati razvoj zadružništva na Nemškem.

Kako se dela žindra. Tomaževa žindra je izvrstno gnojilo, ker vsebuje fosforovo kislino; zato jo tudi često rabimo kot gnojilo. Pripravi se pa na ta-le način: Surovo železo, ki pride iz plavža, stopimo tako, da mu dovedemo mnogo zraka; pri tem se spreminja fosfor v fosforovo kislino. Predno začnemo taliti, pridati je na 100 centov železa 15 centov žganega apna, ker se potemtakem fosforova kislina združi z apnom v fosfornokislo apno. To apno se nabira na površju raztaljene kovine. Ko se ta masa ohladi, zmeljemo jo na drobno in kot tako jo nahajamo potem v prometu. Tomaževa se imenuje radi tega, ker se je izumitelj novega proizvajanja jekla, kjer dobimo ob enem gnojilo, imenoval Thomas. Žindra ni le izvrstno gnojilo, ker vsebuje fosforovo kislino, ampak je v njej tudi 50 % apna. Fosforove kisline v žindri ne moremo stopiti v vodi, kakor ono v superfosfatu. Ali tudi čisto lahke kisline in snovi, kakor jih izločujejo drevesne korenine, razkroje lahko fosforovo kislino in jo napravijo rastlinam vžitno. Žindro je posebno dobro rabiti na travnikih. Tudi za drevje je dobra, ker kislina pospešuje rodovitnost. Dolgo so mislili ljudje, da jo moramo potresati le v jeseni, ker je le težko razkrojljiva, toda sedaj so vsi mnenja, da jo lahko tudi spomladi raztresamo. Fosforova kislina se pri poplavih ne pozgubi v tla, kakor dušik, ampak se vzdrži v rastlinski plasti. Dobra in nepokvarjena žindra je najcenejše fosforno-kislo gnojilo.

Krmljenje konj v odmorih, ko prenehajo z delom, ni dobro. Po navadi jim da voznik krme, ko pride

domov s svojim težkim tovorom. Če so konji že stari, ne morejo upogniti nog in ne dosežejo krme. Stojte pred krmo, ne da bi jedli. Med tem pa voznik že opravi svoje delo in požene. Voznik se za to ne zmeni dosti, če konji niso jedli; lačni vozijo dalje, voznik pa pripoveduje, da nočejo jesti. Dajati jim je krma tako, da jo lahko in brez težave dosežejo.

Po svetu.

Grozovit potres v San Franciscu. Ob 5. uri zjutraj je bil 18. t. m. strahovit potres v San Franciscu, ki je zrušil skoraj ves trgovski del mesta. Podsutih in ubitih je več sto ljudi. Vsled potresa so popokale vodovodne in plinove cevi ter je vsled tega nastal na raznih krajih požar, ki se strahovito širi, a vode za gašenje ni, tako da morajo z dinamitom razstreljavati hiše, da bi zabranili širenje požaru. Mestna hiša, ki je veljala sedem milijonov dolarjev, je v razvalinah. Cele ulice so zrušene, prebivalci so strašno zbegani, ker se je potres pozneje ponovil. Med Luizunom in Ranizio se je vsled potresa pogreznila železnica na daljavo treh kilometrov.

Mednarodna razstava v Milanu. Otvoritev milanske mednarodne razstave, ki se je imela vršiti 18. t. m., je radi izbruha Vezuva odložena na 28. t. m. — Razstava zavzema prostor 201.000 kvadratnih metrov ter je razdeljena v dva oddelka, ki sta med seboj zvezana z nadulčno električno železnico. Prvi oddelek se nahaja na „Piazza d'armi“, vežbališču milanske posadke, drugi oddelek pa v 20 minut oddaljenem parku. Poslopja, ki jih je na razstavnem prostoru zgradila Italija, so skoraj že dovršena. Paviljon za dekorativno umetnost zavzema prostor 22.000 kvadratnih metrov, oddelek raznih izdelkov zavzema 30.000 kvadratnih metrov, palača za transportna sredstva 25.000 kvadratnih metrov, za avtomobile in bicikle 10.000 kvadratnih metrov; razstava mornarice 12.000 kvadratnih metrov in oddelek za poljedelstvo 21.000 kvadratnih metrov. Na razstavi bo 80 poslopij in paviljonov. Med temi poslopji bo Avstrija izmed vseh inozemskih držav, ki se udeleže razstave, imela največji paviljon.

Za kratek čas.

Prosjaška. — Gospod (prosjaku): Delajte, pa bode te imeli, saj moram jaz tudi delati. — Prosjak: No, veste gospod, toliko ljudi dela, da se ne bi poznalo, če bi še jaz.

Pred sodiščem. — Sodnik (kmetiču): Če ne znate pisati, naredite križ. — Kmetič: V imenu Očeta in Sina itd.

Listnica uredništva.

G. T. Članek «Občina in gasilna društva» priobčimo radi pomanjkanja prostora še-le prihodnjič.

Mala naznanila.

Vsaka vrstica v teh oznanilih stane 20 vin. Pri večkratni objavi se dovoli primeren popust. Denar je naprej poslati. Tudi s pismenimi znamkami se lahko plača.

Cementne cevi razne velikosti so po zmernih cenah naprodaj pri Jos. Dekleva v Postojni.

Gramofon dobro ohranjen, prodaja po nizki ceni Josip Paternost, gostilničar v Postojni.

Kašelj. Kogar kašelj nadleguje, naj rabi okusne in olajševajoče **Kaiserjeve prsne karamele.** 2470 notarsko poverjenih spričeval nam dokazuje, kako uspešno se jih rabi zoper kašelj, hripavost, katar in zaslinjenje. — Zavitek 20 in 40 vinarjev. — Edino pristne so one, ki imajo varstveno znamko »Drei Tannen«. Zalogo ima **J. Hus, lekarnar v Vipavi.**

Vreče od hmelja po 4 K komad ima naprodaj A. Thorausch, pivar v Senožečah, Notranjsko.

Napravo apna odda po dogovorjeni ceni gospodarski odsek na Razdrtem. Leonh. Del-Linz, načelnik.

Hrastova debla od 25 cm do 125 cm debela, različne dolžine, so po zmernih cenah naprodaj pri g. Ivan Marcu v Novakovem mlinu pod Planino na Vipavskem.

Učenec ne pod 14 let star, tudi nekoliko nemščine več in poštenih starišev, sprejme se v trgovino mešanega blaga. Ponudbe na J. Razboršek, Smartno pri Litiji.

Mlekarja dobro izvežbanega v razpošiljanju mleka, izdelovanju dobrega ementalskega sira in surovega masla, ki se ne straši dela, se pod dobrimi pogoji takoj sprejme. Kje, pove upravništvo „Notranjca“.

Esenca za kurja očesa. Najbolje sredstvo proti kurjim očesom, debeli koži, bradavicam itd. Steklenica z rabilnim navodom 70 h razpošilja: Lekarna pri Mariji Pomočnici v Vipavi.

Izvrsten sirar prve, druge in tretje vrste ima na prodaj Ivan Vidmar, trgovec in lastnik mlekarne v Črnem vrhu, nad Idrijo.

Ringschiff-stroj za krojače, še malo rabljen, se prodaja za nizko ceno. Kje? pove upravništvo „Notranjca“.

Več sto visokodebelnih sadnih drevesc prodaja po nizkih cenah krajni šolski svet v Postojni.

Tržne cene v Ljubljani.

Semena:

Domača detelja	od K 100.— do K 102.—
Lucerna	» » 120.— » » 130.—
Laneno seme	» » 27.— » » 29.—

Fižol:

Rudeči ribniški	» » 24.— » » 25.—
Prepeličar	» » 26.— » » 28.—

Žito:

Pšenica	» » 17.40 » » —.—
Rž	» » 14.60 » » —.—
Ječmen	» » 16.— » » —.—
Oves	» » 18.— » » —.—
Ajda	» » 15.60 » » —.—

Kože:

Goveje z rogmi vred	» » 100.— » » 114.—
Telečje	» » 135.— » » —.—
Svinjske	» » 400.— » » —.—
Lisičje	» » 9.— » » 10.—
Kunine (belice)	» » 32.— » » 38.—
» (rumenice)	» » 45.— » » 56.—
Dihurjeve	» » 6.— » » 6.50
Vidrne	» » 24.— » » 25.—

Za 100 kilogramov.

Za par

Loterijske številke.

Trst, 14. aprila 18 53 84 35 90

Praga, 18. aprila 47 63 51 33 71

Zahvala.

Podpisani se zahvaljujejo vsem sovaščanom za požrtvovalni trud in sočutje ob smrti našega sina, oziroma brata g. Antona Kovačiča.

Semerje, 19. aprila 1906.

Rodbina Kovačič.

Stavbeno podjetje Polc & Knoch

LJUBLJANA, GRADIŠČE 17,

arhitekta in zidarska mojstra.

Prevezmata izdelovanje projektov, vsakovrstnih stavb, kakor zidanje hiš, izdelovanje cest, ter razne vodne — kanalizacijske — in vodovodne naprave.

Proračuni na zahtevanje brezplačno.

Hamburg-Amerika Linie

Vožnja traja dni 6 dni izvrstna prilika za potovanje je in ostane

z najnovejšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki

„Amerika“ 24.000 ton „Kaiserin Augusta-Victoria“ 25.000 ton toraj še enkrat večji kakor do sedaj veliki parniki z 8-12.000 tonami

Pojasnila daje zastopnik: **Fr. Seunig, Ljubljana Kolodvorske-ulice št. 28**

Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

IVAN JAX & sin v Ljubljani

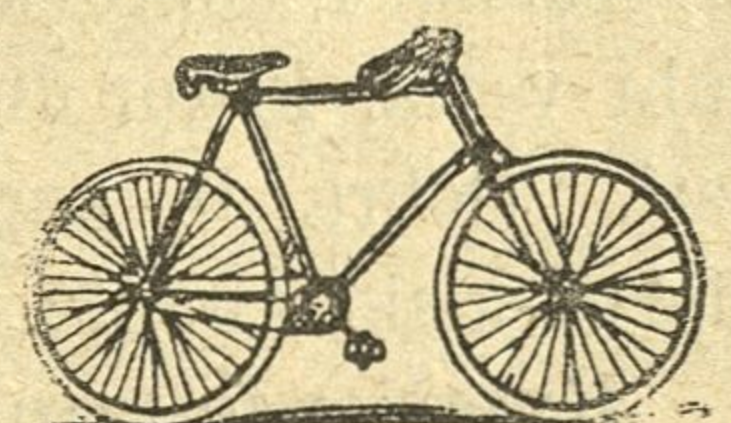
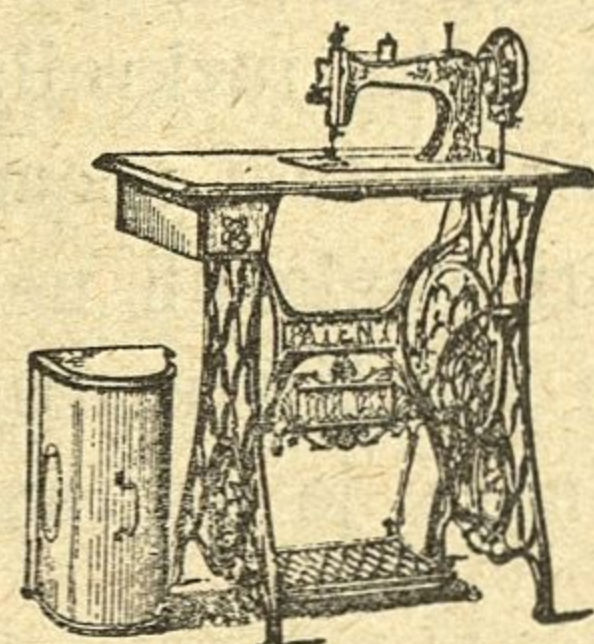
Dunajska cesta 17

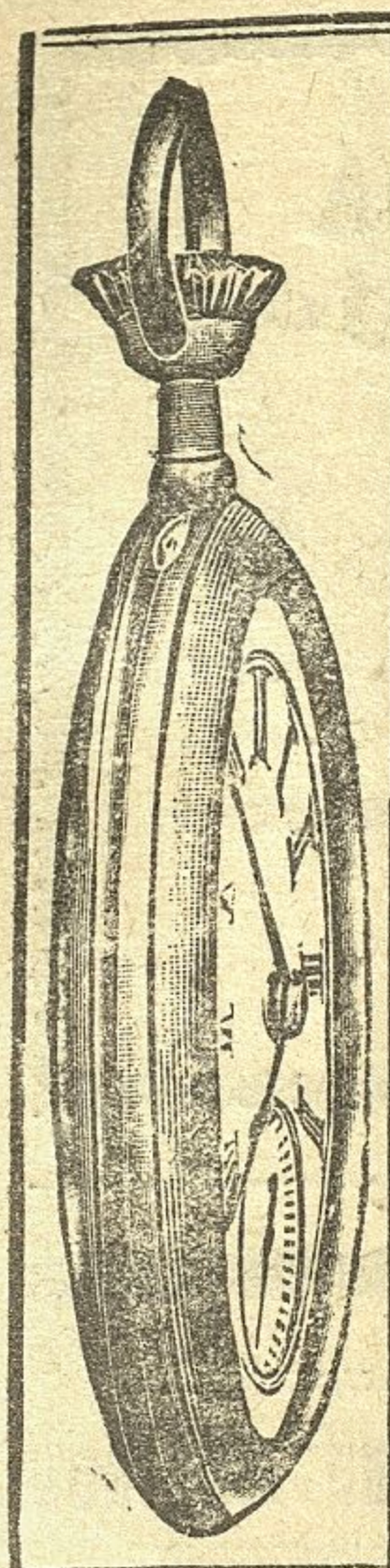
priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, vozniških koles

in

Pouk v šivanju in vezenju pisalnih strojev, na stroje brezplačen.

Zahtevajte cenike zastonj _____
_____ in poštnine prosto.

Franc Čuden

najstarejša eksportna tvrdka
na debelo in drobno.

==== **U r a r** ====

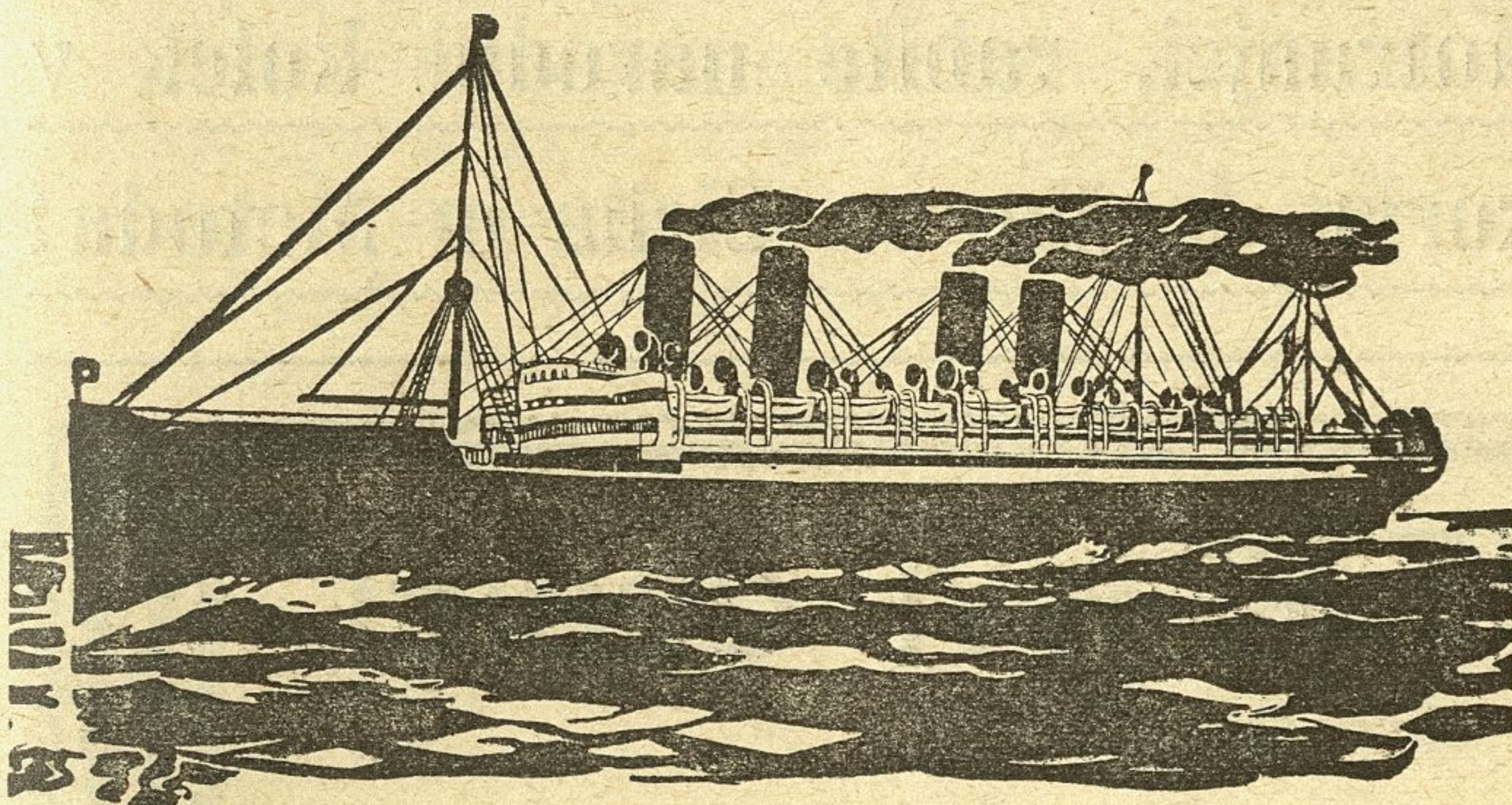
in **trgovec zlatnine in sreberne**,
delničar prvih združenih tovarn ur »Union« v
Bielu, Genovi in Glashütte.

POZORI!

BERITE!

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je
s parniki „Severonemškega Lloyd“

iz BREMNA v NEW-YORK

s cesarskimi brzoparniki „Kaiser Wilhelm II.“,
„Kronprinz Wilhelm“, „Kaiser Wilhelm der Grosse“.

Prekomorska vožnja traja samo 5 do 6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike
gori navednega parobrodne družstva kakor tudi listke za vse
proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARDU TAVČARJU
KOLODVORSKE ULICE ŠT. 35.

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto.
— Vsa pojasnila, ki se tikajo potovanja, točno in
brezplačno. — Postrežba poštna, reelna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Kolorado,
Mexiko, Kalifornijo, Arizona, Utah, Wioming, Nevada, Oregon
in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno
čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremena enkrat mesečno.
Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale
dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Kolombo,
Singapore, v Avstralijo i. t. d.

Notranjci, berite, širite in naročajte
„Notranjca“!

Svetovnoznana

postojnska jama

je odprta vsak dan ob pol 11. uri dopoludne
in je izključno električno razsvetljena.

Od 1. marca do 31. oktobra je odprta tudi ob
pol 4. uri proti vstopnini K 5.— za osebo.

Ob nedeljah in praznikih pa le K 3.— za osebo.

Zarezano strešno opeko

(Falz)

navadno strešno opeko, kakor tudi zidak, žlebak
in vsako drugovrstno opeko ima v zalogi

==== **Karol Jelovšek** ====

opekarnar na Vrhniki (Notranjsko).

MAKS ŠEBER

==== v Postojni. ====

Akcidenčna tiskarna.

==== Knjigoveznica. ====

Fotografični atelije.

Zaloga vsakovrstnih tiskovin

za županstva, krajne šolske svete, šolska
vodstva, posojilnice, mlekarske zadruge itd.

Izvršuje se po naročilu vsa
druga tiskarska dela

kakor n. pr. letna poročila, cenike, vabila k
veselicam in občnim zborom, programe, nazna-
nila o zarokah, porokah itd., parte liste, pisma
in kuverte z naslovi, posetnice, razglednice,
trgovska naznanila itd. itd.

LJUBLJANA **JOSIP KORDIN** LJUBLJANA
Pred Škofijo 3

priporoča

● svojo bogato zalogo vsakovrstnih zanesljivih semen ●

kakor: črne domače, lucerne in rudeče detelje, esparsete, velikanske rumene, rudeče in bele pese, in korenje za krmo. Raznih semen graha, vseh vrst trav: rafijevo ličje, travnišnice, mešane za suho in mokro zemljo, jesenska repa, vse vrste solate, kakor sploh vseh kuhinjskih zelišč in kmetijskih semen po nizkih cenah.

Poštnim potom izvršujejo se naročila točno in solidno.

V hiši gospe Helene Orešek v Postojni

● zobozdravnik ●

iz Ljubljane, Špitalske ulice št. 7

Amerik. zob. =
Vsa zobotehnična dela

Amerik. zob. =
se v konces. atejeju

O. SEYDL izvršujejo.

Ordinira vsako soboto od 8. do 5. ure.

Sobni slikar in **Ivan Zwölf** Slikar napisov
= pleskar =

v POSTOJNI št 73.

Zaloga raznih suhih in oljnatih barv, lanenega olja, firneža, terpentina, raznih lakov za znotraj in zunaj, angleških lakov za kočije, brunolina, bronca, raznovrstnih čopičev itd.

Solidna postrežba. • Zmerne cene.

Notranjci, rabite narodni kolek v korist družbe sv. Cirila in Metoda!

Pivovarna „G. AUER-jevi dediči“

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12.

priporoča svoje izvrstno marčno in na bavarski način varjeno pivo

_____ v prid družbe sv. Cirila in Metoda. _____

Zaloge na Notranjskem so: v Idriji (založnik gosp. Franjo Didič, posestnik i. t. d.), v Št. Petru na Krasu (založnik gosp. Anton Rebec, vinotržec), v Prestranku (založnik „Mlekarska zadruga“) in v Žireh (založnik gosp. Matija Gostiša, posestnik).

Notranjska posojilnica v Postojni

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

posluje vsak petek od 9. do 12. ure dopoldan

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje sama.

Daje posojila po 6 %

na osobni kredit ali proti vknjižbi.

Izjemoma in v nujnih slučajih se sprejemajo vloge in dajo posojila tudi ob drugih delavnikih.